

Често коришћен слоган из наслова једне Шекспирове драме с правом илуструје последње догађаје у Црној Гори. Израз једноставно каже да је једна тешко ризична ситуација изашла на добро, које сада постаје опште добро („Све је добро...“) из разлога што је могло да се заврши и као зло, те да постане опште зло. А у Црној Гори су се ствари добро свршиле зато што је остварена једна велика правда или, можда и тачније – што је спречена једна велика неправда.

Кључна чињеница овде је да су православни великодостојници хеликоптером дошли зато што су њихов мирни пут у Цетиње препречиле Милове присталице. Чињеница је и да су исти они окупирали Цетиње с намером да физички онемогуће долазак домаћина и његових гостију на свето место

Митрополит црногорско-приморски је устоличен у цетињском манастиру. Неки би рекли – достојан, други – свака част, трећи – па шта, четврти – баш ме брига, и све би било нормално. Али, пре чина устоличења Мило Ђукановић и његове присталице су рекли – неће бити нормално, тј. биће по нашем. Данима су демонстрирали и претили насилним спречавањем догађаја, по Ђукановићом рецепту „ако треба борићемо се из шума“. Када се све завршило у духу Шекспировог наслова, остала им је пакосна упадица смишљена и најпре изговорена из централног мозга пропале операције. Наводно, из целог догађаја остаће за историју само слика „хеликоптерског десанта“ који је устоличио митрополита. Није изненађујуће да су ову извитоперену слику догађаја врло брзо прихватили тобоже неутрални аналитичари из тамошњег невладиног „грађанског“ сектора и тиме разоткрили природу своје неутралности.

Кључна чињеница овде је да су православни великодостојници хеликоптером дошли зато што су њихов мирни пут у Цетиње препречиле Милове присталице. Чињеница је и да су исти они окупирали Цетиње с намером да физички онемогуће долазак домаћина и његових гостију на свето место. Хеликоптерска операције је само осујетила овакве планове недела и технички омогућила да митрополит дође до свог места. Та слика,

Све је добро кад се добро сврши или како је Црна Гора поново нашла себе

Пише: Слободан Самарцић
уторак, 07 септембар 2021 10:51

свакако неубичајена, иде само после слика острашћене разузданости и насиља, стварних узрочника једне ванредне ситуације.

Неуспех у спречавању устоличења раван је поразу, утолико тежем што то није само једнократни неуспех већ пораз са изгледно већим политичким консеквенцама. На крају је испао двоструки губитник и није му остало ништа друго него да се злонамерно наруга победнику

Операција хеликоптер јесте последњи чин у акцијама представника Владе Црне Горе које су се добро завршиле. Не рачунајући слабо управљање полицијом више дана пре недељних догађаја, премијер и подпредседник Владе донели су неколико важних рационалних одлука. Позив верницима да одустану од одласка на Цетиње било је мудро упозорење Ђукановићу да и он то учини. Одлука у суботу навече да се устоличење не одлаже била је у складу на најбољим начелом о политичкој доследности. Најзад, опредељење да се и поред ванредно тешких околности оде на Цетиње може се мерити са херојским чином.

Све је добро кад се добро сврши или како је Црна Гора поново нашла себе

Пише: Слободан Самарџић
уторак, 07 септембар 2021 10:51

Те одлуке нису биле само акционо храбре, већ су и значајно смањиле маневарски простор Ђукановићу. Његова стратегија свела се само на један императив – свим силама онемогућити чин устоличења. За неуспех не би имао изговора. Недолазак православних верника и позваних високих гостију оставио га је на ветрини одговорности, коју не би могао да припише другоме. Са друге стране, неуспех у спречавању устоличења раван је поразу, утолико тежем што то није само једнократни неуспех већ пораз са изгледно већим политичким консеквенцама. На крају је испао двоструки губитник и није му остало ништа друго него да се злонамерно наруга победнику. Показало се да је Ђукановић био велики играч (у смислу београдског сленга „мангуп“, значи „Macher“, „smart player“) само под западним патронатом. Када је престала њихова заштита видело се да је локални кабадахија који шири опасност само утолико што за собом води приличан број дужника којима је омогућио лак живот заснован на клептократком монополу.

Догађаји прошлог викенда дају нову шансу Влади која је положила можда најтежи испит до сада. Овде имамо у виду не само ружне него и лепе епизоде догађаја: свечани дочек патријарха испед Цркве светог васкрсења у Подгорици, одличан духовно-културни програм, сам чин устоличења завршен двома најлепшим беседама патријарха и митрополита, њихов повратак у Подгорицу и масован дочек без трунке тријумфализма

Пише: Слободан Самарџић
уторак, 07 септембар 2021 10:51

Можда је овај пораз Ђукановић доживео и због постдиктаторског магновења. Диктатор и када пада не смањује обим свог свевладалачког апетита. Јер, његов губитнички скор није само у ономе у чему је погрешио, већ и у ономе што је несвестан омогућио. То је пружање још једне шансе данашњој црногорској влади. Велики догађаји увек мењају устаљене околности. А у Црној Гори то је већ годину дана рад владе на ивици блокаде. Новонастала навика лоших устаљених околности отупела је код коалиционе владе осећај опасности од највећег унутрашњег непријатеља – рестаурације Ђукановићивог режима. Тај политички канцер ширио се тачно у мери акционе инерције владе. Догађаји прошлог викенда дају нову шансу Влади која је положила можда најтежи испит до сада. Овде имамо у виду не само ружне него и лепе епизоде догађаја: свечани дочек патријарха испед Цркве светог васкрсења у Подгорици, одличан духовно-културни програм, сам чин устоличења завршен двома најлепшим беседама патријарха и митрополита, њихов повратак у Подгорицу и масован дочек без трунке тријумфализма – уопште једна дводневна манифестација продуховљене народне енергије.

Заузврат томе, Влада би за почетак требало да одстрани један новији камен спотицања довршетком избора тужилачког већа. То би био почетак преобликовања јучерашње победе у редован рад институција, у овом тренутку оних најважнијих – полицијских, тужилачких и судских. Јер, црногорска рак рана није приземна идолатрија несрпске и противсрпске Црне Горе. Колико год светоназорно отровна, она не може да се мери са дубоко ископаним политичко-криминалним темељем те нове а већ пропале државе. На овој влади је задатак да кућу обнови заменом њеног темеља, што је готово немогућ задатак. Али, само се велика, та готово немогућа, дела сматрају историјски значајним. Ето историјског задатка влади која је једну прилику пропустила, а друга јој се, као од Бога, даје.

